

ΠΡΟΤΑΣΗ ΔΙΠΛΗΣ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ Κ. ΣΗΜΙΤΗ

Του ΚΩΣΤΑ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Αντιγράψαμε το στίλ εξουσίας της δεξιάς. Κι αν το ΠΑΣΟΚ συνεχίσει στον ίδιο ρυθμό στρατηγικής δεν θα γίνει ξανά ρεύμα πλειοψηφίας». Τα συμπεράσματα αυτά που στην τρέχουσα δημοσιογραφική γλώσσα συνιστούν βόμβες ανήκουν στον κ. Κώστα Σημίτη.

Με μια ολοκληρωμένη, τολμηρή και συνεκτική πρόταση για την ανασύνθεση της πολιτικής στρατηγικής του ΠΑΣΟΚ ο κ. Κώστας Σημίτης επιχειρεί με κείμενο που κατέθεσε στον προσυνεδριακό διάλογο μια συντριπτική κριτική στην πολιτική που άσκησε το ΠΑΣΟΚ στα 8 χρόνια της εξουσίας του. Ο κ. Σημίτης από το προίμιο του κειμένου του κιόλας επισημαίνει ρητώς και κατηγορηματικώς ότι η «εκλογική αποτυχία του ΠΑΣΟΚ πιστοποιεί το αδιέξοδο μιας πολιτικής, που δεν αμφισβήτησε την κοινωνική δομή της χώρας και άσκησε την εξουσία με τον τρόπο που καθιέρωσε μεταπολεμικά η ελληνική δεξιά, δηλαδή με κρατικές παροχές οι οποίες προσδιορίζονταν από πολιτικές σκοπιμότητες».

Αναλυτές αλλά και πολιτικοί πέραν του ΠΑΣΟΚ αλλά και στελέχη του κινήματος σε ώρες αυτοκριτικής περισυλλογής ή δυσμένειας από την ηγεσία είχαν επισημάνει «τον κρατικό-στικό λαϊκισμό» ο οποίος όχι μόνον ενέπνευσε τόσο την κυβερνητική πολιτική του ΠΑΣΟΚ αλλά είχε δώσει και το στίγμα της αντιπολιτευτικής του παρουσίας. Ο λαϊκισμός των παροχών, οι υποσχέσεις προς κάθε κατεύθυνση και η εξυπηρέτηση των αντικρουόμενων κοινωνικών συμφερόντων υποκατέστησε και τα ψήγματα ακόμη ενός δημοκρατικού εκσυγχρονιστικού πολιτικού λόγου που είχε το ΠΑΣΟΚ αλλά υποκατέστησε μέσω του κράτους και την ίδια την κομματική οργάνωση του ΠΑΣΟΚ.

Αυτήν την πολιτική στρατηγική, που οδήγησε στην ήττα και στα αδιέξοδα, ο κ. Σημίτης προτείνει στο Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ να την απορρίψει. Επισημαίνει συγκεκριμένα ότι «το ΠΑΣΟΚ οφείλει να αναζητήσει μιαν άλλη πολιτική αν θέλει να διαμορφώσει και να καθοδηγήσει ένα ρεύμα πλειοψηφίας».

Με κοινωνιολογικές αναφορές στη διάβρωση των στρωμάτων στην ελληνική κοινωνία και στις πολιτικές διασυνδέσεις αυτών των στρωμάτων με

την εξουσία ο κ. Σημίτης καταλογίζει στην κυβερνητική οκταετία του ΠΑΣΟΚ «την αναπαλαίωση του κράτους παροχών» την αναπαραγωγή και μάλιστα σε διευρυμένη κλίμακα των παρασιτικών κοινωνικών στρωμάτων, την υποβάθμιση και την περιθωριοποίηση των παραγωγικών δυνάμεων του έθνους – όχι μόνο τον κόσμο της μισθωτής εργασίας αλλά και την παραγωγή επιχειρηματικότητας και τελικά την διαμόρφωση και την παρόξυνση της «κρίσης διακυβέρνησης» που μαστίζει και την πολιτική και τελικώς και την κοινωνία.

Ο πρώην υπουργός Εθνικής Οικονομίας, που είδε την προσπάθειά του για τη συγκρότηση της οικονομίας να τερπνίζεται από τον λαϊκισμό τόσο των κομματικών στελεχών όσο και των τότε «προσώπων» και εντός ολίγου προκαθημένων στο εδώλιο των κατηγορουμένων στις δίκες για τα σκάνδαλα, προσδίδει στην κρίση διακυβέρνησης που έφεραν τα κόμματα – πελατειακά δίκτυα και το «κράτος προστάτης» – διαστάσεις κρίσεως και αξιοπιστίας των δημοκρατικών θεσμών. Ειδικότερα για τα αποτελέσματα της πολιτικής διανομής προσόδων μέσω του κράτους, της προστασίας του ή και της ευνοϊκής του ακόμη ο κ. Σημίτης ασκεί καταλυτική κριτική σε αυτήν την πολιτική κρίνοντάς την ακόμη και εκ του αποτελέσματος. Επισημαίνει συγκεκριμένα «ότι το ΠΑΣΟΚ πέτυχε με κρατικές παρεμβάσεις, που είχαν ως μοχλό τη δημιουργία προσόδων για να συντηρηθεί η λογική διαμόρφωσης των κοινωνικών σχέσεων, μια κυρίως ενδοταξική ανακατανομή των εισοδημάτων». Και ενίσχυσε τον πελατειακό χαρακτήρα της κυβερνητικής δράσης εμπεδώνοντας την κοινωνική αντίληψη, που τελικώς διαμόρφωσε ιδεολογία ή ακόμη και στάση ζωής ότι «η ψήφος παρέχει δικαιώματα που πρέπει να εξαργυρωθούν».

Αυτή η πολιτική οδήγησε σε αποτυχίες, επισημαίνει ο κ. Σημίτης, ακόμη και εκεί που ήθελε να πετύχει. Στην προσέλευση δηλαδή στις κάλπες του ΠΑΣΟΚ κοινωνικών στρωμάτων, ομάδων και κατηγοριών. Και αυτό γιατί, γράφει, «η ρουσφετολογική και διχαστική πρακτική» οδήγησε το μεγαλύτερο τμήμα του ελληνικού λαού σε αντίθεση με το ΠΑΣΟΚ αλλά και δημιούργησε τις ιδεολογικές και πολιτικές προϋποθέσεις για μια αντεπίθεση της Νέας Δημοκρατίας στο επίπεδο των ιδεών που είχε ως τελικό αποτέλεσμα να κερδίσει η συντηρητική παράταξη

«Η “αντιπολίτευση διαμαρτυρίας” είναι τελικά υπόσχεση για μια εκ νέου “νομή της εξουσίας” μια “συντηρητική πολιτική” με ένα πασπάλισμα από ηχηρές αντιδεξιές τοποθετήσεις».

την πλειοψηφία των μεσαίων αστικών στρωμάτων.

Ειδικά για την παρουσία του ΠΑΣΟΚ στην αντιπολίτευση ο Κώστας Σημίτης με μια ευρηματική φράση δίνει ταυτόχρονα το δικό του στίγμα, αντιπαρτιθέμενος σε όσους θεωρούν ότι η έξοδος του ΠΑΣΟΚ από την εξουσία έχει περίπου διαστάσεις εξώσεως ενοικιασμού, που έκανε χρήση ενοικιοστασίου. Λέει συγκεκριμένα ο κ. Σημίτης ότι «ο χρόνος της αντιπολίτευσης δεν είναι, ως χρόνος εκτός εξουσίας, χρόνος χαμένος. Είναι περίοδος, συνεχίζει, συγκρότησης μιας νέας πρότασης, εξουσίας και διαμόρφωσης των πολιτικών προϋποθέσεων που θα επιτρέψουν την εφαρμογή του νέου προγράμματος του κόμματος». Ο κ. Σημίτης ειδικότερα αντιπαρτιθέεται «στην αντιπολίτευση ευκαιριακής μορφής» όπου τα «όχι» σε κάθε πρωτοβουλία της κυβέρνησεως συνιστούν αντιπολίτευση. «Η αντιπολίτευση, επισημαίνει, δεν μπορεί να είναι η αντίθετη όψη του νομίματος της κυβερνητικής πολιτικής προς επιβεβαίωση της αντιπαλότητας προς την κυβέρνηση».

Αυτό τον τύπο αντιπολίτευσης ο κ. Σημίτης τον χαρακτηρίζει «αντιπολίτευση διαμαρτυρίας». Και τονίζει ότι είναι τελικά υπόσχεση για μια εκ νέου «νομή της εξουσίας», που οδηγεί κατά τον κ. Σημίτη στην αναπαραγωγή της υπάρχουσας κοινωνικής δομής, δηλαδή με μια φράση μια «συντηρητική πολιτική» με ένα πασπάλισμα από ηχηρές αντιδεξιές τοποθετήσεις.

Διαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι προτάσεις του κ. Σημίτη για την προγραμματική επιλογή του ΠΑΣΟΚ. Όχι μόνο απορρίπτονται οι μύθοι του τριτοκοσμιισμού αλλά και του λαϊκισμού των παροχών, αλλά υποδουκνείται με συγκεκριμένες προτάσεις μια αντεπίθεση του προοδευτικού χώ-

στο ευρωπαϊκό γίνεσθαι και δημοκρατικό εκσυγχρονισμό της χώρας. Στο σημείο αυτό ο Κώστας Σημίτης επισημαίνει ότι αν το ΠΑΣΟΚ επιμένει να κραδαίνει το κράτος παροχών, ή να θυμίζει και να υπερασπίζεται την «κλειστή κοινωνία» και τους φόβους που αυτή εμπνέει απέναντι στο διεθνές και διαρκώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον, τότε θα συνεχίσει την πτωτική πορεία της επιρροής του στα πιο δυναμικά στρώματα της ελληνικής κοινωνίας, τους νέους, τους επιστήμονες, τους τεχνικούς και τους διανοούμενους.

Στην πρόταση εξουσίας του κ. Κώστα Σημίτη ρόλο μοχλού

και επιταχυντή έχει μια διευρυμένη κοινωνική συμμαχία με έκφραση μιαν ενεργό πολιτική συμφωνία και παράλληλη πορεία του ΠΑΣΟΚ με την Αριστερά. Όμως, και πολύ σωστά, ο κ. Σημίτης επισημαίνει ως απαραίτητο όρο για την πευστική παρουσία αυτής της συμφωνίας τη «διπλή αυτοκριτική». Όχι μόνο δηλαδή την αυτοκριτική του ΠΑΣΟΚ από τις θέσεις που οδήγησαν το ίδιο στην ήττα, την κοινωνία στην αποδιάρθρωση και την πολιτική λειτουργία σε κρίση αξιοπιστίας, αλλά και την εκ παραλήλου αυτοκριτική ανασυγκρότηση της πολιτικής και του προγράμματος της Αριστεράς.

ΑΠΟ ΑΥΡΙΟ ΣΤΑ

ΝΕΑ

ΜΥΘΟΙ

ΚΑΙ

ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Οι «φιλόσοφοι-βασιλείς» του υπαρκτού σοσιαλισμού

Μεταφυσική του κόμματος και της προσωπολατρίας

Δύο προδημοσιεύσεις από το βιβλίο της ΕΛΛΗΣ ΠΑΠΠΑ

ΠΑΡΤΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΑΡ

Η αγορά των κεντρικών γραφείων της ΕΑΡ θα γιορτασθεί «επιτόπου» μέσα κι έξω από τα γραφεία της Κουμουνδούρου τη μεθεπόμενη Δευτέρα 17 Σεπτεμβρίου με ειδικό πάρτι της Κομματικής Οργάνωσης Αθήνας.